

λον εις Κέρκυραν. Ὁ δὲ νέος Νικόλαος Μανιάκης ἔτυχε τῆς συμπαθείας τοῦ εὐεργέτου τῶν Ἑλλήνων Κόμητος Γυλφορδ, ὅστις τὸν ἐπέμψεν εἰς Ἀγγλίαν ἵνα κάμῃ τὰς νομικὰς σπουδὰς τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κανταβριγίας, καὶ μεταδώσῃ αὐτὰς ἀργότερα ἐν τῇ μελλούσῃ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ. Καὶ τῷ ὄντι ἀνεφάνη Καθηγητὴς κατὰ τὸ 1826. Ἀποβιώσαντος δὲ τοῦ ἀρχοντος τῆς Ἀκαδημίας Γυλφορδ, καὶ μεταβρύθμισθέντος τοῦ διοργανισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἰονίου κυβερνήσεως, ὁ Μανιάκης ἐδιορίσθη Διευθυντὴς τῶν δευτερευόντων σχολείων τῆς Ἰθάκης. Αὐτόθι δὲ ἐνουμφεύθη μὲ τὴν Διευθύντριαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς συστηθέντος σχολείου τῶν κορασίων, προστασία καὶ δαπάνη τῶν εὐπορωτέρων οἰκογενειῶν τῆς ῥηθείσης νήσου, ἀνήκουσαν εἰς μίαν τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τῶν Π. Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι εὗρον ἄσυλον εἰς τὰς Ἰονίους νήσους μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος τῶν κατὰ τὸ 1821. Μετὰ τὴν ἀφίξιν δὲ τοῦ Κυβερνήτου ἐν Ἑλλάδι, ὁ Μανιάκης, παραιτηθεὶς τῆς δημοσίου θέσεώς του ἐν Ἰθάκῃ, μετέβη εἰς Ἑλλάδα ἵνα ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα τῆς συζύγου του ἐπὶ τῆς σημαντικῆς κληρονομίας αὐτῆς. Ἐκτοτε ἔγινε πολίτης Π. Πατρῶν, ἐπαγγελλόμενος τὸν δικηγόρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν δικαστὴν,

ὅπου καὶ ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1852 ἔτος. Ἴδε τὸν ἀριθ. 724.

ΜΑΝΟΣ (Κωνσταντῖνος). Βυζάντιος. Εἷς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεσώσεως ἑκατοντοντατηρίδος. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 328.

ΜΑΝΟΥΗΛ (Γεώργιος). Βυζάντιος. Εἷς τῶν λογίων ἀνδρῶν τῆς 11ῆς ἑκατοντατηρίδος. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 255 καὶ 256.

ΜΑΡΓΟΓΝΙΟΣ (Μάξιμος). Ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ τὸ 1522 ἔτος, καὶ ὠνομάζετο Μιχαὴλ, πρὶν χειροτονηθῆ διάκονος. Κατὰ τὸ 1547 ἔτος μετέβη εἰς Βενετίαν μετὰ τοῦ πατρὸς του, ἐπαγγελλομένου τὸν ἔμπορον, καὶ ἀμέσως ἔγινεν ἀκρατὴς τῆς φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Παταυίῳ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων του ἐπανῆλθεν εἰς Βενετίαν, συστήσας ἐν τυπογραφεῖόν, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ διάφορα πονήματα. Δυστυχῶς δὲ τὸ τυπογραφεῖόν του ἔγινε παρανάλωμα πυρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ πυρκαϊᾷ τοῦ πλησίον δυτικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ πλουσίας Βιβλιοθήκης σπανίων πονημάτων χειρογράφων. Πτωχεύσας ἤδη ἐπανῆλθεν ἐν τῇ πατρίδι του καὶ ἔλαβε τὸ σχῆμα τοῦ ἱερομονάχου. Ἐν τῇ ἡσυχίᾳ δὲ τοῦ κεινοβίου συνέγραψε διάφορα Θεολογικὰ Πονήματα περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος μεταξὺ τῶν δύο ἑκ-